

en Indstilling fra Prisreguleringskommissionen, som gik ud paa, at 5 Medlemmer, Grosserer Lund og andre, foreslog en Maksimalpris paa Hvede, og det var Offentligheden bekendt, at det var i Anledning af denne Indstilling, Mødet med Landboforeningerne var indkaldt. Det var derfor ogsaa om Maksimalpris paa Hvede, Mødet væsentlig drejede sig, idet Spørgsmaalet om Maksimalpris paa Rug kun flygtigt strejfedes. Det, Offentligheden beskæftigede sig med — det ved alle —, var Spørgsmaalet om Maksimalpris paa Hvede.

Imidlertid, det, som for mig var Hovedsagen, var at godtgøre, at det ærede Medlem havde brugt Oplysningerne paa en forkert Maade, idet den Omstændighed, at denne Importør i et vist Tidsrum havde købt mindre, skyldtes det Faktum, at han i samme Tidsrum havde købt for Statens Regning. Jeg sagde, at det ærede Medlem havde benyttet disse Oplysninger paa en anden Maade, end vedkommende havde ment, de skulde benyttes paa. Det ærede Medlem har i Dag givet nogle Oplysninger, som skulde staa i Strid med dette mit Udsagn. Jeg er ikke i Stand til at forklare den Modsigelse, der fremkommer mellem mine og det ærede Medlems Udtalelser, da jeg ikke har kunnet komme i Forbindelse med vedkommende i Dag, men jeg skal oplæse det Referat, som vedkommende Embedsmand, der talte i Gaar med Grosserer Lund, har givet mig: „Hr. V. Lund udtalte i Gaar, at han overfor Folketingsmand P. Th. Nielsen havde hævdet, at hans (Lunds) Meddelelser var givne som fra et Medlem af Kommissionen til et andet til indbyrdes Oplysning under Forhandlingerne i Kommissionen, og at han (Lund) overfor Hr. P. Th. Nielsen havde beklaget sig over, at disse Oplysninger var benyttede overfor Offentligheden som sket. Hr. V. Lund bad udtrykkelig om, at denne Udtalelse fra ham maatte blive bragt til Indenrigsministerens Kundskab.“

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): Det følger af Sagens Natur, at dette ikke kan være rigtigt. Jeg har oplyst, at jeg havde læst min Artikel op for Hr. Lund, inden den gik i Pressen — for øvrigt ogsaa for Ingeniør Foss. Begge disse anerkendte Artiklen og ansøgede mig til at offentliggøre den.

Den højtærede Minister siger videre, at det, der var bekendt for Offentligheden, var en Indstilling fra Prisreguleringskom-

missionen, derimod ikke det, at der den 22. September forelaa et Forslag indenfor Kommissionen om en Maksimalpris baade for Rug og for Hvede. Ogsaa her siger den højtærede Minister noget, der er urigtigt, thi Indstillingen fra Prisreguleringskommissionen var neppe bekendt for Offentligheden, hvorimod Indstillingen fra det Møde, hvor Maksimalpris baade paa Rug og Hvede forhandlede, blev bekendt for Offentligheden.

Naar den højtærede Minister mener, at jeg har benyttet Hr. Grosserer Lunds Oplysninger paa en forkert Maade, fordi denne i det omtalte Tidsrum ogsaa opkøbte for Statens Regning, maa jeg sige, at dette berører jo ikke Spørgsmaalet, idet Sagen var den, at det Parti, der blev opkøbt for Statens Regning, skulde ligge som en Reservebeholdning her i København og ikke skulde gaa ud i det aabne Marked, medens alt det øvrige, som Grosserer Lund købte, netop skulde ud i det aabne Marked. Grosserer Lund er i det hele den, der hidtil har forsynet — og det har hans Firma gjort gennem flere Aar — København med Rug. Dette, at der blev købt for Statens Regning, har ikke paavirket det andet Køb, idet, som sagt, det for Staten indkøbte ikke skulde ud i det aabne Marked, men blive liggende som Reservebeholdning.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg forstaa heraf, at det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) ikke kan forstaa, at en Mand, der handler paa Statens Vegne, er i Stand til at optræde loyalt som Forretningsmand. Det er dette, Grosserer Lund gjorde, og det, han meddelte mig den 15. Oktober, var, at han, fordi han optraadte paa Statens Vegne som Køber, havde indstillet hele sit Indkøb af Hvede, indtil Indkøbet for Staten var afsluttet, og at han indtil den 19. September, da Statens Opkøb af Rug var sluttet, kun havde opkøbt de Kvanta, der her er omtalte. Det foreligger skrevet i Brev til mig af 15. Oktober fra Grosserer Lund og er altsaa ikke paavirket af de Udtalelser, som nu foreligger.

Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) siger, at der ikke forelaa nogen Offentliggørelse om Indstillingen vedrørende Maksimalprisen paa Hvede. Den 5. September 1914 udsendtes af Ritzaus Bureau følgende Meddelelse: Prisreguleringskommissionen har i Mødet i Dag behandlet Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af nu at fastsætte Maksimalpris paa indenlandsk Hvede;